

Senior i el Cor Brutal

El món necessita la música de Senior i el Cor Brutal

Senior i el Cor Brutal amb el seu nou treball, 'Gran' (Malatesta - La Casa calba 2011), ha tornat a dignificar i diversificar la música feta a casa nostra. El cap d'aquest grup, en Miguel Àngel Landete, s'autodefeneix com un músic a l'estil de la valenciana, és a dir, música americana a la ciutat més feixista de l'estat com és València. Del Landete en destacaria la sinceritat i la claredat, tant en relació amb la seua música com amb qualsevol altre tema. De fet, a l'Enderrock vaig trobar una frase que em va agradar i que resumeix el seu segon disc: 'crec que es poden fer cançons de sexe, budells, cor i d'acabar amb els feixistes perquè al final tot és el mateix... amor'.

Tot i això, si hi ha alguna cosa que m'atrapa són les seues lletres i melodies acompanyades d'una veu esgarradora com la seua. Qui busque en el nou treball cançons que seguiscuen la línia de 'València eres una puta' o 'El signe del temps', ja pot anar buscant un altre passatemps, perquè no té res a veure. Tot canvia. El primer estava gravat en analògic, en directe, sense cap productor i marcat de guitarres de dalt a baix. El segon, en canvi, està gravat en digital, compten amb la producció del Refree, gravat per pistes i no té tanta presència de guitarres. 'Gran' és un disc més complex, que cal escoltar amb tranquil·litat: amb els ulls tancats i l'ànima oberta.

El tema inicial, 'Gran', és una cançó plena d'energia que, juntament amb el cor dels seus 'primos', denuncia tots aquells que es creuen superiors als altres. És una de les que més ràpidament 'entra', per la melodia 'apegalosa'. En segon lloc, trobem 'El bon any', una cançó que passa de la intimitat amorosa de la guitarra i la veu esgarrada del Landete, a la festa d'una taverna acompanyat d'un cor femení que trasmet felicitat i alegria. Seguint el tema fonamental del disc, l'amor, mostra que als seus músics americans els estima de veritat (amb els cors de l'Eef Barzelay) en 'Tots els ianquis que vull'. 'A tremolar' ens anima a viure la vida al màxim i ens atrapa amb una guitarra potent al final. I de la potència de les cordes passem a la sonoritat celestial de l'òrgan en 'Amoride', on podem trobar una de les lletres més clares d'amor de tot el disc, 'Folla'm de tot cor i fes-me un home nou'. Amb 'Quasi m'oblida de tu', ens mostra nous registres sonor amb instruments de vents. A mi em ve al cap una colla de músics que tornen després d'una nit de festa i van a casa d'una estimada. 'La sort adormida' destaca pel marcat caràcter rocker i pels canvis de ritmes constants. Amb 'Tothom vol a tothom', tornem a la tendresa i a les veus femenines per a passar a una de les millors del disc, 'Lluna de Mandarina'. Una balada bona de dalt a baix, tant per la lletra com per la instrumentació. Tot seguit es marca un tall pessimista al ritme del baix i sobtat això de 'Diuen que la partida està clara' (DQLPEC). Si ell juga, la partida no està tan clara per als podersos. Abans d'acabar el disc trobem un altre track ben bonic, anomenat 'Llàgirmes de gintonic'. La cirereta final del pastís és la nova aparició de 'Gran', on canta a l'amor sense cap mena de condicions que segueix i profetitza al llarg del disc.

És un treball valent, superlatiu i que arriba amb molt bones crítiques, a més de ser un dels més esperats del 2011. Feu-vos amb ell i gaudireu d'una obra mestra musical i també artística per l'acabat final de la presentació física de la mà de Jordi Albinyana. La vida a València és plena de feixistes, de corbs i xupla-sangs a tot arreu que volen acabar amb la vida i la felicitats dels seus habitants. Es necessita amor, es necessita alegria, es necessita antifeixisme (com diu al disc, This Music Kills Fascists), es necessita sense cap mena de dubte, la música del Senior i el Cor Brutal.

29 novembre 2011

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)